

Konspekt szkółki niedzielnej

1. NIEDZIELA PO NARODZENIU PAŃSKIM

Główna myśl: Pan Jezus przychodzi dla nas

Tekst: Łk 2,22-35 Błogosławieństwo Symeona

Wiersz przewodni: Ewangelia Jana 1,14

„Słowo ciałem się stało i zamieszkało wśród nas i ujrzeliśmy chwałę jego, chwałę jaką ma jedyny Syn od Ojca, pełne łaski i prawdy.”

Cele:

Dziecko wie, kim był Symeon.

Dziecko wie, po co Maria przyniosła Jezusa do świątyni.

Dziecko wie, kogo w Jezusie dostrzegł Symeon.

Dziecko potrafi powiedzieć, kim jest dla niego Pan Jezus.

I. Wstęp

Czy jestem spostrzegawczy? – zabawa

Przebieg: wszystkie dzieci siedzą w kole na krzesłach lub dywanie; wybieramy ochotnika, który wychodzi z opiekunem na chwilę z sali; przed wyjściem ochotnik uważnie przygląda się wszystkim osobom; po wyjściu ochotnika z sali wybieramy 2/4 dzieci, które zamienią się ze sobą miejscami; zadaniem ochotnika po powrocie do sali jest rozpoznanie, kto zmienił swoje miejsce.
Zabawę można powtórzyć.

Podsumowanie: Krótko omawiamy z dziećmi rezultaty zabawy: czy wszystkim udało się być uważnymi i spostrzegawczymi?, czy to było proste zadanie?, co sprawiło dzieciom największą trudność?. Czy łatwo jest być spostrzegawczym i widzieć coś naprawdę ważnego? O tym dowiemy się z dzisiejszej historii. Posłuchajcie.

II. Szkółka

- 1. Sprawiedliwy Symeon** – Symeon był mieszkańcem Jerozolimy, starszym człowiekiem, był prawy (*można zapytać dzieci, kogo uważają za człowieka prawego, pomysły dzieci można zapisywać na tablicy, lub na kartce*) Prawy czyli uczciwy, dobry, sumienny, rzetelny. Był też człowiekiem, jak czytamy w Biblii (*starsze dzieci mogą znaleźć i przeczytać podany wiersz: Łk 2,25*), pobożnym i sprawiedliwym, każdego dnia chodził do świątyni i tam oczekiwał nadejścia obiecanego Zbawiciela. To jemu Pan Bóg powiedział, że nie umrze, dopóki nie zobaczy Jezusa. I tego się Symeon trzymał, był Panu Bogu wierny.
- 2. Mały Jezus przyniesiony do świątyni** – po ośmiu dniach od narodzin dziecka, Maria wraz z Józefem przynoszą małego Jezusa do świątyni, by złożyć ofiarę, według zwyczaju (*prawo zapisane w zakonie Pana II Mż 13,11-13*). Ponieważ są biednymi ludźmi niosą ze sobą zamiast baranka, parę synogarlic i dwa gołąbki, bo tylko na to było ich stać. Wchodzą do świątyni, a tam tłum ludzi. Nie spodziewają się tego, co ich za chwilę spotka. A stało się coś niespodziewanego (*prowadzący mówi to bardzo tajemniczym głosem*)... Jak myślicie, kto rozpozna w tym małym dziecku ważną osobę, wielkiego Pana?
Jan Chrzciciel odpowiada: Ja nie jestem Chrystusem.
- 3. Jezus – Zbawiciel rozpoznany** – W świątyni jest tłum ludzi, panuje gwar. Czy znajdzie się ktoś, kto zwróci uwagę na matkę z dzieckiem? Otóż znalazła się taka osoba, która nie tylko zauważyła matkę niosącą dziecko, ale w tym dziecku zobaczyła oczekiwanego Zbawiciela. To Symeon, którego imię oznacza: „Bóg wysłuchał”. Pan wysłuchał jego modlitw. Symeon w małym dziecku dostrzega Pana Wszechświata, swojego Zbawiciela. Szczęśliwy podchodzi do Marii i Józefa, bierze na ręce małego Jezusa i dziękuje Bogu, za to, że mógł zobaczyć obiecanego Zbawiciela. Chwali Go, że jest taki dobry i wierny przysyłając na ziemię Światłość, która świeci w ciemności. Bo Jezus to Ten, na którego ludzie tak długo czekali. Czekali od mo

III. Zakończenie

Kim jest to Dzieciątko – A jak jest z mną? Czy bez żadnych wątpliwości potrafię powiedzieć, że Jezus, który przyszedł na świat w stajence, to ten długo oczekiwany Zbawiciel? Czy potrafię nazwać Jezusa swoim Zbawicielem? Czy wierzę w to, że On przyszedł, by przynieść mi Światłość?

1. Wiersz biblijny

„Słowo ciałem się stało i zamieszkało wśród nas i ujrzeliśmy chwałę jego, chwałę jaką ma jedyny Syn od Ojca, pełne łaski i prawdy.” J 1,14

Pomoce: wiersz zapisać na 6 kartkach;
na pierwszej: Słowo ciałem się stało
na drugiej: i zamieszkało wśród nas
na trzeciej: i ujrzeliśmy chwałę jego
na czwartej: chwałę jaką ma jedyny Syn od Ojca
na piątej: pełne łaski i prawdy
na szóstej: J 1,14

(Uwaga dla prowadzącego: młodsze dzieci mogą uczyć się tylko pierwszej części wiersza Słowo ciałem się stało i zamieszkało wśród nas i ujrzeliśmy chwałę jego. J 1,14)

Przebieg: Jeżeli na szkółkę przychodzi dużo dzieci, to utworzyć z nich 6 grup, każdej grupie przypisać jedną część wiersza; później części wiersza wymieniamy między grupami. Jeżeli na szkółkę przychodzi niewiele dzieci, to wtedy każdej osobie dajemy jedną część wiersza.

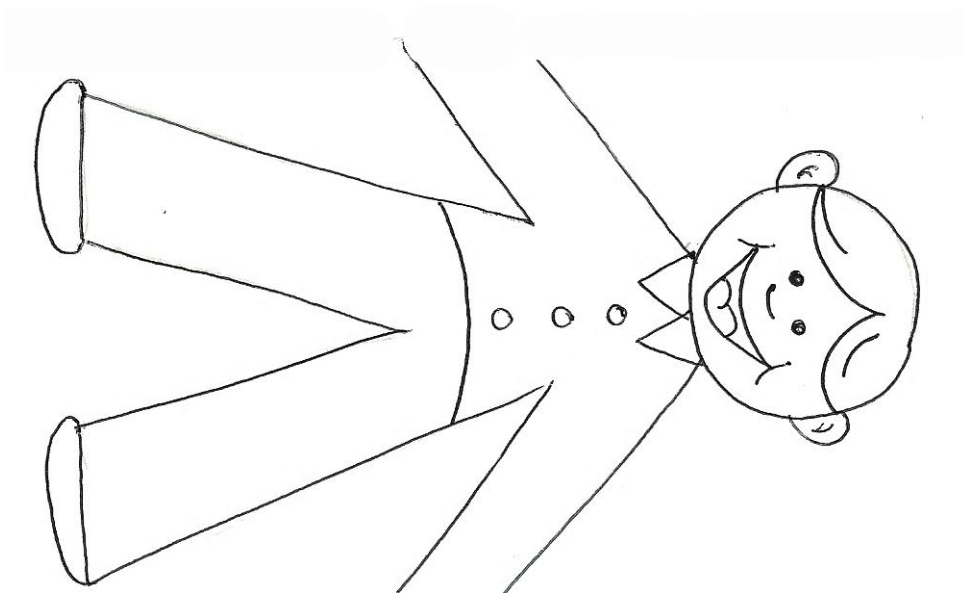
2. Prace plastyczne

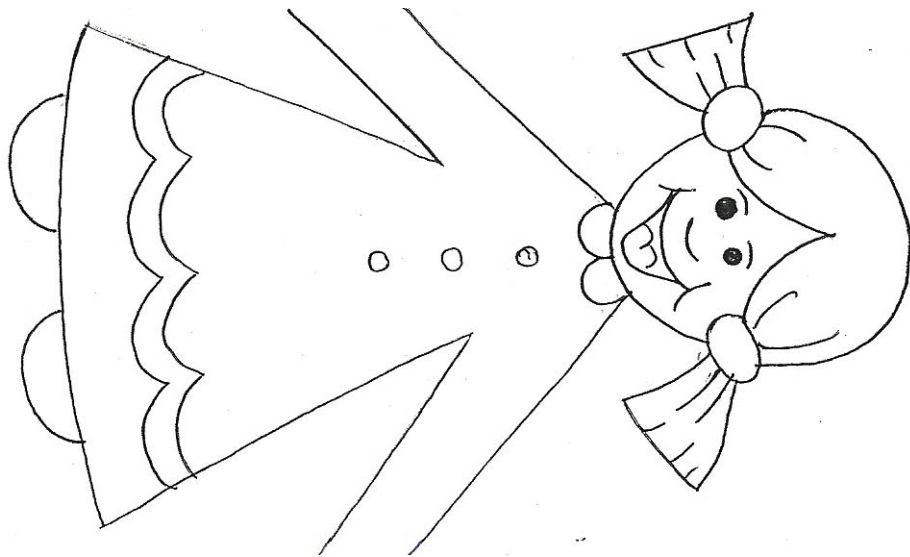
Cieszę się i tą radością mogę się dzielić z innymi - praca Beaty Janoty

Pomoce: skopiowany załącznik „Cieszę się...” (każde dziecko wybiera postać – dziewczynki lub chłopca), kredki, nożyczki

Przebieg: każde dziecko otrzymuje kartkę z postacią chłopca lub dziewczynki, składa kartkę na cztery części wzdłuż linii; kartka jest tak złożona, że na wierzchu jest narysowana postać, następnie należy dokładnie wyciąć postać (*nie rozcinamy rąk*), tak, żeby po skończeniu wycinania, powstały 4 postacie trzymające się za rękę; postacie kolorujemy, dorysowujemy każdej buzie.

Złącznik „Cieszę się ...” do 1.niedzieli po Narodzeniu Pańskim

Zdjęcie gotowej pracy